

Księga Ezechiela

Rozdział 42

1. Potem wyprowadził mnie na zewnętrzny dziedziniec, na drogę w kierunku północy, i przyprowadził mnie do hali, która była naprzeciwko ogrodzonego dziedzińca i zarazem naprzeciw budowli, ku północy, 2. przed wydłużony na sto łokci front przy wyjściu na północ, którego szerokość wynosiła pięćdziesiąt łokci. 3. Naprzeciw dwudziestu łokci należących do dziedzińca wewnętrznego oraz naprzeciw kamiennej posadzki należącej do dziedzińca zewnętrznego, znajdowała się galeria, oprócz galerii na trzech piętrach. 4. Zaś przed halami było przejście szerokie na dziesięć łokci i długie na łokieć, które prowadziło do wewnętrznego dziedzińca; a ich drzwi prowadziły ku północy. 5. Jednak wyższe hale były skrócone, ponieważ galerie zabierały z ich powierzchni, w porównaniu ze środkowymi i dolnymi w tym budynku. 6. Bo były trzypiętrowe, ale nie miały kolumn, takich jak kolumny dziedzińców, i dlatego były węższe od dolnych oraz środkowych od ziemi. 7. Zaś mur zewnętrzny, który był równoległy do hal wzdłuż zewnętrznego dziedzińca, miał po przedniej stronie hal pięćdziesiąt łokci długości. 8. Bo długość hal, położonych w kierunku zewnętrznego dziedzińca, wynosiła pięćdziesiąt łokci, jednak naprzeciw gmachu było to sto łokci. 9. A poniżej owych hal było wejście ze strony wschodniej, gdyż przychodzono do nich z zewnętrznego dziedzińca. 10. Także na szerokości muru dziedzińca, ku południowi, naprzeciw ogrodzonego dziedzińca oraz naprzeciw budowli, również były hale. 11. A droga przed nimi tak prowadziła, jak przy halach położonych ku północy; równej długości, równej szerokości, równych wyjść i równych urządzeń. Także takie jak ich drzwi, 12. były też drzwi hal położonych ku południowi, gdy do nich przybywano drzwi na początku drogi, mianowicie drogi przed murem odpowiednim do kierunku wschodu. 13. I do mnie powiedział: Hale ku północy i hale ku południowi, te położone po przedniej stronie odgradzonego dziedzińca to są święte hale, gdzie kapłani podchodzący do WIEKUISTEGO mają spożywać przenajświętsze; tam też mają oni składać przenajświętsze ofiary z pokarmów, zagrzeszne i pokutne, gdyż to jest miejsce święte. 14. A kiedy kapłani wejdą, nie wolno im wychodzić z Przybytku na dziedziniec zewnętrzny, ale tam mają składać swoje szaty te, w których pełnią służbę ponieważ są święte; niech włożą inne szaty, by się zbliżyć do miejsca przeznaczonego dla ludu. 15. Zaś gdy ukończył pomiary wewnętrznego Przybytku, wyprowadził mnie drogą bramy zwróconej ku wschodowi i zmierzył obszar wokoło. 16. Prętem mierniczym zmierzył stronę wschodnią. Prętem mierniczym wokół, było to prętami pięćset łokci. 17. Potem prętami, prętem mierniczym zmierzył wokół stronę północną – pięćset. 18. Prętami, prętem mierniczym zmierzył wokół stronę południową – pięćset. 19. Potem zwrócił się ku stronie zachodniej i prętami, zmierzył ją prętem mierniczym – pięćset. 20. Zmierzył go z czterech stron. A wokoło otaczał go mur długi na pięćset łokci i szeroki na pięćset łokci, by oddzielić święte od powszedniego.

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012